

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єгипетського Єгиптянина

"І зрозуміють, що я - Єгова."

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

Ten Cents a Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL LX МІСЯЧНИК № 10
Жовтень, (October) 1939

ЗМІСТ:

ВИКУП (Док. Часть 1)	147
ВИКУП (Часть 2)	148
Міста прибіжця	152
Покрити	153
Поліцей	153
Первенець	155
Повернення	155
СУДЬБА РЕЛІГІЇ (Часть 1)	158
Його ім'я	158
Ненависть	160
Апликація на службу	146
Студії	146
Увага	146

'ВИ СВІДКИ У МЕНЕ ЩО Я - БОГ, ГОВОРИТЬ ЄГОВА' - Іса. 43:12.

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.,

Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHEMFORD, *President* W. E. VAN AMBERGEN, *Secretary*

"Дити твої навчати не сам Єгова, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдісний Бог, існуючий од нікіх до віків, Сотворитель неба й землі й Дотель життя своїх створінь; що Лябос був печаткох Його творива, і Його актипанн чинивккх у творенні всіх речей; що Лябос є тавер Господох Ісусох Христом у славі, одягнений у усяку силу в небі й на землі, і є Голоним Виконавчим Чинивником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з-причини Адамового переступу всі люди родилися грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набутти ціну викупу для послужних і владств; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і-аніциции Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші йжеца й одягнув Його в усяку силу й владств.

ЩО ЄГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною-якої йма — Снон, і що Ісус Христос є голоним Урядником її й правдідим Царем світа; що показані їй вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Снону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання їй привилей є свідкувати про всепанність Єгови, звіщати про Його задуми наглядом людства, як про не є занисане в Біблії, і нести овочі царства усяк, що бажають домітатися про нх.

ЩО СВЯТІ свідчилися, і Єгова виславив Гасподох Ісуса Христа за престолі владств, який одягнув Сягнну з неба й землі і установив Богє царство на землі.

ЩО ПОМІЖ і Богослуженнєм людей нескі йма, є правдісний закон через царство Єгови від Христов, як тавер владств; що виступавше велике діло Гасподох буде заповненнє світаннєм організації й установленнєм справедливості на землі, і що в тому свідчаті люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ "сповняйте землю" правдісннєм людськ.

АПЛІКАЦІЯ НА СЛУЖБУ

Товариство бажає відновити всі аплікації на службу в Брукліні. Оже кожда одиниця із поміжаних або Йонадабів котра є в повній посвяченнє Господеві і бажає знаходитися в службі Його організації, всякі такі прошеді написати поштово картку до товариства питаючи за питанником, котрий буде висланий навашу просьбу.

СТУДІЇ

Не раз той, що руководить студією не може зсумувати питання під розвагою. Через сю причину, всі питання на студії повинні відноситися до параграфу котрий є під розвагою, а всякого часу параграф повинен бутти прочитаний по дискусії яко зсумовання всіх запитань. Ся метода студіювання повинна бути ужита при студії Вартової Башти як рівнож й книжок й книжечок.

УВАГА

Відколи Товариство видає журнал "Вістник Потіхи" від тоді до бюра приходить много листів в котрих браття деякі, є переважно ті, що отримують "Вартову Башту" присять

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його задуми, як не вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливой помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він неєсїк вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всецїло й безвипиково стоїть за царством Бога Гови під Христом, Його одлюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше захоує до уважного й критичного студіювання у свідкі Св. Письма. Він не мішається в нікії суверенности, ані Його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ердер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба вислати виброт до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна послати до бюра в Брукліні, та дїше через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просьмо в кожному случаї адресувати на йма Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини неможеч, убожества або якогось нешастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Нх не радї немати бідни, та нечлена регуляр винагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Просьбу за отриману передплату нести до бюро, куди не виславля, хїба є це непересть. На просьбу послати адрес з краткою відомостю. Один місяць вносє сплатеннєм передплати, виславля заручку-заповіднення і журналі.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

щоби Вістник Потіхи також вислати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на "Вартову Башту", є зроблені старання котрі уможливають Товариству вислати Журнал Вартової Башти даром. Ся ліста є так названа: "Убогі в Господі", однак такого старання не зроблено на "Вістник Потіхи", отже всі що бажають запромірувати сей журнал мусять прислати його належність, котра є лише один долар на рік. Таке саме правило відноситься до сього журналу в Англійській мові і в інших, а не тільки в Українській.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКИНЧИЛАСЬ?

Для добра принумераторів "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона виходить з лісти автоматично.

Один місяць перед скіченнєм принумератї, просьмо повідомлення з журналом і також картку для продовження принумератї. При закїченні принумератї в чужих мовах, вислаємо повідомлення з посліднім чинком. Просьбу за отриману передплату чи то нову чи продовжену ми не вислаємо, хїба що о се запросьтеся.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LX

Жовтень, 1939

№ 10

ВИКУП

(Докінчення)

Часть I

"Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх; свідкування временами своїми. На се ж поставлено мене проповідником і апостолом". — 1 Тим. 2:5,7.

Бог указав свою ласку до грішних людей, т. є. потомків Адама, і такий є наслідок Його любові і доброти. Тим то писання говорить: "Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життя вічне" (Йоана 3:16). Лишень ті, що вірують в Нього, будуть викуплені від смерті: "Бо не слава Бог Сина свого на світ щоб осудив світ, а щоб спасся Ним світ". (Віри 17). Цей прояв Божого милосердя є, щоб люди спаслися, та це не значить, що вони мають бути спасені без огляду чи вони цього бажають, вірять в це, чи чинять що інакше.

Без жертви викупу жодний чоловік не може спастися. Тому, що він є грішником через наслідство від Адама, й на всіх грішниках лежить "гнів Божий", т. є. Божий справедливий засуд, що впав з причини упавшости через гріх. Бог не може дати признання незвершеної річі. Не із-за приложення справедливости, але із-за уживання своєї люблячої доброти, о що Бог постарався, щоби Ісус міг купити людей і що коли люди покажуть їх віру в Бога і Христа, то такі отримають користь бути звільненими з неволі гріха і дістати нагоду доказати свою невинність до Бога, і чинячи так отримають спасення через Ісуса Христа. Однак ті, що занедбують або відмовляються вірити, не можуть отримати спасення. Коли б вони могли, тоді це значило б, що умовини віри не є виконані. Отже писання виразно каже: "Отець любить Сина. І все дав у руки Йому. Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто не вірує Сином, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на Йому". — Йоана 3: 35, 36.

Нема дороги для чоловіка, щоб утекти від справедливої карі вічної смерті окрім заслуги Ісуса Христа яку чоловік приймає і буде уживати. Отже теорія відносно викупу за всіх незалежно від вірування ніяком не знаходить підстави у св. Письмі.

Викуп є дорогоцінною річчю або цінною, яка була представлена щоб купити людство і

котра-то ціна точно відповідає тому, що звершений чоловік Адам втратив для себе, і для всіх своїх потомків.

Офіра за гріх є представленням і заплавою Богу Єгови яко вартість або ціна викупу. Ісус умер на землі і Його кров-життя була вилита яко викупча ціна. Бог підніс Ісуса зі смерті духовно істотно і вислизив Його в небі і мовні одягнув у вську владсть і силу виконати Божий замір. Ісус Христос, себто Божество, в небі, представив Богу Єгови ціну, а іменно, Його право до людського життя яко офіру за гріх. Акт викуплення включає не тільки достарчання ціни але представлення і уплочення цієї ціни викупу. Вся робота достарчання ціни і уплочення її, стала виконана в гармонії з волею і приказом Божим. Отже з цього виходить, що Ісус Христос сам і віддільно від членів свого тіла виконав акт викупу людства.

Пророчий образ, зроблений в тишній день примирення з приносами жертвів в наметі у пустині, поширає повисше заключення. Бичок, що був типом на чоловіка Ісуса, був приведений на двір намету і заколений там, що представляло землю де Ісус був убитий. Первосвященик Ізраїля тишньо брав кров бичка і вносив її у "святая святых", що відповідало небу і там кропив кров'ю, котра представляла життя убитого чоловіка Ісуса Христа. В сповненню ця часть образу представляла Ісуса Христа великого Первосвященика, що взійшов до неба, представив і заплатив дорогоцінну річ, а іменно, Його право до людського життя, Богові. В типі, священник кропив кров'ю віко благальні сім раз "Сім", будучи символом небесної повноти, показує, що кров'ю було кроплено в небі в повноті самим Господом т. є. Ісусом Христом, який цілком і повністю заплатив ціну за рід людський. (Дивись ЗМойс. 16 гл.) Первосвященик в образі виходив у Святая Святых і нікому іншому не було дозволено увійти туди з ним.

Завражте тепер слідуочий текст: "У другу ж [Святая Святых], раз у рік сам архієрей, не без крові, котру приносить за себе і за

гріхи несвідомих людей". (Жид. 9:7 *Діаглот*) "Тільки ж нікого щоб не було в соборному наметі, коли він увійде покутувати в святині, аж коли вийде. І так відправить він покуту за себе і за дім свій [священнику помазану клясу в прообразі] і за всю громаду Ізраїлеву". (ЗМойс. 16:17). Так і в позатипі Ісус Христос великий Первосвященик представив ціну свого людського життя, ціну викупу, за царський дім, котрого вибрав Бог, і також за гріхи людей. — Жид. 9:17, 24.

⁴¹ "Часто було говорено, що церква, т. е. прославлені члени тіла Христа через їх жертву мають часть в офірі за гріх; і для попертя такої теорії слідує писання є подані: "І заколе козла про жертву за гріх, що буде за людей, і внесе кров його за завісу, і чинитиме з кров'ю його так само, як чинив з кров'ю бичка, і бризне на віко нею і перед віком". — ЗМойс. 16:15.

⁴² Ні вищезгадані, ані жодні інші писання не підтримують заключення, що члени тіла Христового мають яку будь часть в офірі за гріх. Кров-життя чоловіка Ісуса є єдиною дорогоцінною річчю, ціною викупу, котра є представлена і уплочена яко офіра за гріх. Тоді запитусмо, що означає жертва Господнього козла і кроплення його кров'ю як було показано в образі, якщо не кроплення за людство яко часть офіри за гріх? Це є правда, що кров Господнього козла буде взята до святоя, до того ж самого що і кров бичка. В образі козел не приносив на жертву себе сам, але жертва була зроблена через первосвященика. В подібному образі жодний чоловік не жертвує сам себе, але Господь Ісус великий Первосвященик приносить на жертву. Значіння жертви і кроплення кров'ю Господнього козла очевидно є це: що кожен з роду людського хто став покликаний "високим покликком" мусить нести незваги, що впали на Ісуса Христа і через те мусить терпіти з Ним і вмерти з Ним, після обставин які мусять попередити царювання з Ним у небі. Для попертя цього є натхненні слова апостола: "Тепер радуюсь у страданнях

моїх за вас, і доповняю недостаток горювання Христового у тілі моїм (смертному) за тіло Його, котре єсть церква". (Кол. 1:24). "Вірне слово: коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і житимем. Коли терпимо, з Ним і царюватимем; коли відцураємось, і Він відцурається нас". (2 Тим. 2:11, 12). "На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами". (1 Пет. 2:21). (Отже в типі козел Господа представляв народжених з духа і котрі як людські сотворіння мусять вмерти і мусять бути вірні аж до смерти, щоб могли брати участь з Ісусом Христом у царстві, і зазнавати втіхи найвищим ступенем життя, і царювати з Ним: "Нічого не бійся, що маєш терпіти. Ось диявол вкидатиме девоотрих із вас у темницю, щоб снокусити вас; і матимете горе десять день. Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя" (Одкр. 2:10). "І жили і царювали з Христом тисяч років". — Одкр. 20:4.

⁴³ Отже цьому, що понижче зазначено не можна успішно заперечити, а іменно: що Бог постарався о спасення через Сина свого, Ісуса Христа; що кров-життя чоловіка Ісуса виллята на Голгофі є ціною викупа за грішного чоловіка, котрою-то ціною купив він всі права, що Адам втратив для своїх потомків; що та ціна була представлена в небі і заплачена Богу яко офіра за гріх для користі многих, що вірять в Господа Ісуса Христа; що це було виконано Ісусом Христом в послушенстві до Божої волі; що Ісус Христос заплачивши ціну викупу стався властителем всіх людей і всі отримують користі із неї, що вірять і є послушні; що життя вічне є дарунком Бога Єгови через Ісуса Христа нашого Господа, тому що спасення приналежить до Єгови, а Ісус Христос є Його средством достарчаючим спасення; що нема іншого средства дістати життя; і що жоден чоловік не може дістати життя вічного хіба що він вірить в Бога і Господа Ісуса Христа і просить о спасення виконуючи безвіймовно угоду чинити волю Божу.

ВИКУП

[Переложено з англ. „Вартової Башти“ з 1 червня, 1939]

Часть 2

"А тепер так говорить Господь, Творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе визволив з неволи; дав тобі ім'я: ти мій. Я бо твій Господь Святий Ізраїлів — спаситель твій; я оддав у викуп за тебе Єгипет, Етиопію й Сабу. Дорогий в очу ти в мене, многоцінний і любий мені; то ж я віддам других людей за тебе, й — народи за душу твою". — Іса. 43: 1,3,4.

Єгова відкрив свій замір найперше викупити й увільнити церкву, цебто так сказати тих, що становлять членів тіла Христа, які-то

вибрані одиниці мають царювати з Христом в Його царстві; і друге, після того як вибирання вибраних членів стало завершене до потрібно-

го числа тоді наступила слідуєча робота Господа, щоб зібрати й увільнити своїх "інших овець", і яка-то остання робота постуєає тепер уперед. Задовго до приходу Ісуса Христа на землю як чоловіка, Бог, устами своїх святих пророків говорив відносно Його розпорядження для спасення роду людського, що буде вірувати і слухати Його. Порушена тут справа є першорядною важністю для тих, що вірять, тому, здається, що добре тут буде розглядити в подробицях пророчі писання, що були написані нім викупна ціна була дана і котра-то часть Св. Письма була давно зазначена в "Старому Завіті".

² Англійське слово "викуп" (переложене з французької мови) походить з латинського слова *redemptio* (французьке: *ранжон*). Таким чином два слова *викуп* і *вирятувати* мають зв'язь одне з другим і це є також правдою у Св. Письмі. Оскільки англійське слово *викуп* вживається в наших студіях, то дефініція слова *викуп* як вона подана Вебстером, лексикографом, є наведена тут, а іменно: "Викуп" як іменник означає "як викуп; вибавлення або увільнення зловненого жорстко криміналом. Гроші, ціна або компенсація, заплачена або запотребувана за викуплення зловненого чоловіка чи людей; заплата, щоб увільнити від полону, кари або втрати. Той або те, що викуплює, або звільняє". Як дієслова: "Збавити від полону, рабства, покарання або тому подібне через заплатавання ціни; викупити з неволі. Звільнити від гріха, та покарання за нього і тому подібне; бути визволителем".

³ Слово *вирятувати* визначається як: "Повернути посідання через заплатавання обумовленої ціни; знову купувати. Викупити, визволити або рятувати з полону чи неволі, чи від якої-будь повинності чи зобов'язання терпіти або позістати при втраті через заплатавання ціни або викупу. Діставати назад або повернути заставлене, або закладену власність через потрібне виконання якого-то обов'язку, та заплатавання того, що могло бути відповідне. Рятувати; визволяти; витребувати".

⁴ В оригіналі Святого Письма різні гебрайські слова є переложені слрвами "викуп", "вирятувати", "ізбавив", "спасати", і подібні слова, що є повисше ужиті. Гебрайські слова *gaal* і *palgal* є переложено на "викупити" і "вирятувати". Там мусить бути деяка складова частинка кореня із значенням кожного гебрайського слова, що робить його відповідним і придатним для вживання у всіх різноманітних сполученнях, тобто, відносно звільнення або збавлення. Прж цьому є лодані приклади.

⁵ Гебрайське слово *gaal*, переложене на "вирятував" є уперше ужиті в Св. Письмі в 1 Мойс. 48:16 у зв'язку з Яковом: "Ангел, що вирятував мене". Господь дав приказ Мойсе-

йові: "Тим же то йди, промов до синів Ізраїлевих: Я Господь... і вирятую вас [не жертвами, а]... рукою простягнутою" (2 Мойс. 6:6). По переході Червоного моря, сказав Мойсей до Єгови: "В твоїй милості ведеш народ, який ти вирятував". (2 Мойс. 15:13 *анг.*). В слідуєчих текстах те саме гебрайське слово є переложене на "ізбавив": "Спогадай твою громаду, що зеднав її оддавна — ізбавив, як Твоє наслідде, тую гору Сион, на котрій ти осівся!" (Пс. 74:2) "Ізбавив народ твій рамям твоїм (не через жертву), синів Якова й Йосифа" (Пс. 77:15). Пророчі слова в Псалмі дальше наведені є відносно Ісуса, нашого Вибавителя, а іменно: "Приблизися до душі моєї, вирятуй її; спаси її задля ворогів моїх!" (Пс. 69:18). Ісус є уповноваженим Царем Єгови, про котрого є написано: "Боже! Суд твій дай цареві [Ісусу Христу] і справедливості синові Царя [Єгова, Цар Предвічності]. Він змилюсердусь над мізерним і бідним, і спасе душі бідних. Від гнєту і високим вибавить їх душі, і кров їх буде дорога перед Його очима". (Пс. 72:1, 13, 14). Те саме слово знаходиться в слідуєчих текстах: "Благослови, душе моя, Господя, і все внутро мое — святе ім'я Його! Він вибавляє тебе із мотил, вінчає тебе ласкою і милосердям". (Пс. 103:1, 4) "Да скажуть вибавлені від Господа, [останок з сатанської організації] котрих він вислобонив з руки ворога". (Пс. 107:2, 3) "Почуйте, народи слово Господнє, й вістїть його-островам далеким, і кажїть: Той, що розсіяв Ізраїля [духового Ізраїля в 1918 р.], той і збірає його [Його олюблені і вірні одиниці в 1919 р. і далі], та й стеретгтиме його, як пастир стадо своє. Викупить бо Господь Якова й вибавить його з руки того, що був дужчий од него. І прийдуть й будуть веселитись на горах Сионових, і збігатись на дари Господні". — Єрем. 31:10—12.

⁶ "Яків" символічно представляє Божих помазаних людей на землі, до котрих Господь Єгова каже: "А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: не лякайся бо я тебе визволив з неволі, дав тобі ім'я: ти мій. А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се Я". — Іса. 43:1, 10.

⁷ Між іншими писаннями в котрих гебрайське слово *gaal* є переложене на "відкупив" знаходяться слідуєчі: "Звеселїйтесь ж, ви, небеса, про Господя діла; викликайте, глибини земні; зашуміте радісно, ви гори з гаями й борами своїми; відкупив бо Господь Якова [Божих вибраних людей] й прославиться в Ізраїлі. От що говорить Господь, що відкупив тебе та приспособив тебе з малку, з лоня матернього: Я — Господь: Я сотворив усе; Я один розпростер небеса й своєю силою утвердив землю". (Іса. 44:23, 24). Подібно і в шостому вірші:

“Се глаголе Господь, цар Ізраїлів, і його відкупитель, Господь сил: Я первий, я й останній і крім мене нема Бога” (Іса. 44:6). Це було в році 1919 що Господь визволив позатипічного “Якова” клясу, свого вірного останка з організації сатани і привів їх в царство зібравши їх в храмі.

⁸ Подібно уживається слово “викуплений”, як здається, в слідуєчому тексті: “Скинь ланцюги з шиї твоєї, невольнице — дочко Сионова! Бо так говорить Господь: Ви продані були за безцінь, і без срібла будете викуплені”. (Іса. 52:2, 3). Завважте, що ці були викуплені без викупної ціни. Останок тепер є визволений або викуплений з організації сатани і буде цілковито вільний від тієї організації, коли Господь в Армагедоні знищить усе, що належало до сатанської організації, і тоді всі, що переживуть побачать спасення Єгови для користі Його людей. Божий помазаний останок став вільний від сатанської організації, від часу, коли вони зрозуміли, що Єгова і Христос являються єдиними “висшими властями”. Вони знаходяться ще окружені сатанською організацією, котра чинить опір, проте будуть цілком визволені від неї в Армагедоні. В пророка Ісаї 52:9, 10 є сказано: “Звеселяйтеся ж, заспівайте разом, ви, розвалини Єрусалиму, бо потішив Господь нарід свій, визволяє Єрусалим. Явив Господь руку святую свою перед очима всіх народів, і всі кінці землі побачать спасення нашого Бога”.

⁹ Знову останок є показаний як викуплений і визволений в слідуєчому тексті: “Рупайте ж із Вавилону, втікайте від халдеїв; голосно весело вістите — проповідуйте про се; ширіте сесю вість від краю до краю землі; говоріть: Господь викупив слугу свого Якова!” — (Іса. 48:20).

¹⁰ Вірні є показані як визволені в слідуєчій тексті: “День бо помсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх”. (Іса. 63:4). Це не відноситься до ціни викупу але відноситься до визволення Божих людей в тому часі коли Він виконає свій гнів проти ворога.

¹¹ В слідуєчій тексті є показано контраст між тими, хто колись був просвітчений, але стались невірними і котрі вказані під символом “Єфраїм”; і тими, що залишилися вірні і правдиві до Господа і котрі були народжені в Сионі і через те стались дітьми Сиону, Божої організації, а іменно: “О Єфраїмове беззаконство зв'язане в узол, сховано його гріх, не забудесь! Прийдуть на нього муки породіллі [представляючи невірних, котрі становлять “лукавого слугу” клясу]; він — нерозумний син [що колись були просвітчені, а опісля взяли мильний напрям]; інакше не ждав би, аж прийдеться родити дітей [т. є., інших дітей Сиону, починаючи роком 1918 з приходом Господа Ісуса Христа до храму, коли Він зачав

збирати їх до свого храму]. Та Я вибавлю [(гебрайське) *palдах*: звільню] їх [вірних, котрі є народжені в Сионі] із потали пекла, відкуплю їх [дітей Сиону народжених по 1918 р.] від смерти. Де жало твоє, смерте, а ти пекло, де твоя перемога? Жалю з-за сього у мене не буде”. (Ос. 13:12—14). Замість того, щоб відсилати цей текст до викупу Адамових потомків через дорогоцінну кров Ісуса, то він відноситься до “нового сотворіння”. (2 Кор. 5:17, *Діагноз*). В доказ цього заключення, що одиниці тут вибавлені є вірні члени котрі є приведені до Божої організації, апостол наводить слова з цього самого тексту, а іменно: “Де в тебе, смерте, жало? Де в тебе, пекло, перемога?” (1 Кор. 15:55). Божі помазаники були визволені від смерти в тому часі, коли вони були оправдані Єговою після їх посвячення. Однак викуплення, про що тут пророкував Осія, бере місце після того, коли з духа народжені одиниці доказали свою вірність і затримали свою невинність до Бога і були приведені в храм.

¹² Цей текст не може бути властиво пристосований до купівлі цілого роду людського через пролиту кров Ісуса Христа, поскільки ми бачимо, що мова того тексту відноситься лише до тих, хто був оправданий і народжений з духа. (Йоана 3:3, 5). Викуплені одиниці стали звільнені до царства через введення їх в храм. В 1918 р., або десь в тому часі, сатана старався знищити всіх посвячених. “Єфраїм” кляса *відпала* і сталась “лукавим слугою” (Мат. 24:48—51), і Бог не дозволив цій клясці залишитися *тривалий час* в Сионі, а щодо вірних одиниць, то ці були вибавлені або визволені від власті противника, котрий сподівався звести їх в могилу і знищити на смерть. Рік 1914 зазначив час, коли Ісус Христос прийняв владу і був висланий Єговою царювати. Тоді війна зачалась в небі і також на землі (Одкр. 12:7—12). Це зазначило “почини горя” на землі (Мат. 24:7, 8), і від тоді аж до 1919 року Божі, з духа-народжені одиниці знайшлись у великому стражданню; а в 1919 році Господь вирятував і визволив вірних з організації сатани і таким чином перешкодив ворогу занепасти їх. Завважте *далше* цей текст, що поширає таке заключення: “О, страдай ще, звивайся від болю, дочка Сионова, мов породілля, бо поки що покинути город свій мусиш і в чистому полі стояти, аж зайдеш у Вавилон. Та звідти будеш вирятувана; тебе викупить Господь із рук ворогів твоїх”. — Мих. 4:10.

¹³ Через свого пророка Єгова каже про “широку дорогу” названу “дорогою святою” по котрій очищені Господом мусять ходити. (Іса. 35:8—10). Перед приходом Господа до храму в 1918 р. вірні були змушені *мішатися* із сатанською організацією, і вірні вірили, що правителі цього лукавого світа становлять

"висші власті". (Рим. 13:1). Коли Господь відкрив вірним свою столичну організацію і їх споріднення до неї, тоді вони зрозуміли правдиве значення "широкої дороги" і негайно зачали свій похід. Всі праведні мусять йти нею. Останок мусить провідничити на тому шляху і научати інших, хто шукає дороги праведності, щоб вони могли пізнати дорогу, прийти до Бога і до Ісуса Христа. "Нечистим" не є дозволено ступати тим шляхом. Внаслідок того, хто ж ступить і буде йти тим "широким шляхом"? Спасені Господом; як написано: "Лева там не буде, ні звір хижий на його не ступить; ні, він там не знайдеться; ходити ним будуть — самі лиш спасені". — Іса. 35:9.

¹⁴ Цей останній наведений текст указує на тих, що є вибавлені. В слідуєчих текстах він, як здається, відноситься до Божих посвячених одиниць, котрі є викуплені, і що Бог Єгова являється Відкупителем тих, що є вірні Йому; і що Він не вибавляє невірних або лукавих одиниць. Для попертя цього завважте слідуєчі тексти: Іса. 41:14; Іса. 43:14; Іса. 44:6,24; Іса. 47:4; Іса. 48:17, 20; Іса. 49:7, 26; Іса. 63:16; Єрем. 50:33, 34.

¹⁵ Бог Єгова є Відкупителем Сиону: "Се бо сам твій Творець стане мужем твоїм; на ім'я Йому — Господь Саваот; Він Відкупитель твій, Святий Ізраїля. Він Богом всієї землі названий буде. В запалі гніву Я на короткий час сховав був лице моє від тебе, тепер же вічною любов'ю помилую тебе, — говорить Господь твій Відкупитель". — Іса. 54:5, 8.

¹⁶ Ті викуплені є приведені цілковито до Божої організації: "І прийде Одкупитель Сионуві й синам Якововим, — тим, що навернуться од безбожності — говорить Господь". (Іса. 59:20; 60:16). Йов був прообразом або представляв лише тих, котрі цілком посвятилися Богу, і яко такий, він уживає цих слів: "Я знаю — Відкупитель мій живе, й він у останній день підійме з пороку отсю розпадаючуся кожу мою". (Йова 19:25). Цей текст показує, що викуплення або визволення возьме місце в останніх днях, коли Єгова визволить своїх помазаних людей з лукавої організації сатани, а головню релігійного елемента, котрого сатана уживає, щоб противитись, зневажати і переслідувати їх. "Заступник бо в них сильний; він вмішасться в справу їх проти тебе". — Прип. 23:11.

¹⁷ В усіх повіште згаданих, або наведених текстах нема прямої згадки відносно викупу або викупчої грошової ціни чи плати. Ясне значіння подане до всіх цих текстів стосується звільнення, вибавлення, вирятуння і визволення від руки ворога, т. є організації сатани, включаючи його слуг, що противляться і переслідують Божих помазаників. Ніхто з ворожої організації не буде викуплений, але противно, тут говориться про збавлення від

ворога. Це Єгова ділаючи через свого Головного Виконавчого Чиновника, Ісуса Христа, що виконає те звільнення, вирятуння або визволення від ворога. Те саме гебрайське слово *гаал* є переложене на "викупить" і є ужите в зв'язку з ціною викупу в слідуєчих текстах: "Коли зубожіє твій брат і продасть свою власність, то нехай прийде купець, його близький родич, і викупить, що продав брат його. А коли нема в людини такого, щоб викупив, то руки його зароблять, і стане за що викупити [(замітки на полях) його рука домагається і знайде достаток], так мусить порохувати роки проданого й вернути лишне чоловікові, якому продав, і вернеться так до власності своєї. ...Коли ж не викуплять до кінця повного року, так буде хата, що в утверженому місті, на завсігди власність того, хто купив її, в роди його; не буде вільною ювілейного року. ...А коли ніхто з Левітів не викупить, так у ювілейному році буде вільно продана хата в місті власності його; хати бо в містах Левітів їх власність між синами Ізраїлевими. ...Так послі того, як він продався, матиме право викупу свого; одному з братів його можна викупити його. Або син дядька його викупить його, або хто з найближчої родини його нехай викупить його; або коли руками що заробить, сам нехай викупиться. І полічиться він з тим, хто купив його, від року продажу до року ювілейного, а ціна за котру продався, буде відповідна лічбі років; як наємник полічить він йому дні свої". (3 Мойс. 25:25—50). В слідуєчих текстах, завважте, що від відкупителя вимагадося додати одну-п'яту до ціни, якою священники оцінили ту річ, що мала бути викуплена. — 3 Мойс. 27:13, 15, 19, 20, 27, 28, 31, 33.

¹⁸ У повіште згаданих текстах ужите гебрайське слово *гаал* подібно уживається в книзі Руті, котре після перекладу Юнга читається як слідує: "І сказала Ноєма своїй невістці: 'Благословен він [Бооз] Єговою за те, що не покинув своєї ласки ні живих, ні померших!' І сказала їй [Руті] Ноєма: 'Цей чоловік наш родич; він з наших визволителів'" (Рут. 2:20). В слідуєчим тексті слово "родич", яке являється в Уповажненій Версії Біблії, походить від того самого гебрайського слова *гаал*, котре, після Юнга в кожному прикладі переложене на "відкупитель". При досліді в Уповажненій Версії стоїть замінене слово *відкупитель* на *родич*, де воно стрічається в цих текстах, а іменно: Руті 3:9, 12, 13; Руті 4:1, 3, 4, 6, 8, 14. Подібна справа є описана в Єремії 32:7—9, де те слово є подібно ужите. У сповненню образу зробленого через Руту і Бооза, кляса котру представляла Рут, становить останок Єгови приведений до Господа по приході до храму, Ісусом Христом, Більшим Боозом, котрий уживає своєї заслуги викупу з 1922 р., куп-

ляючи їх, щоб вони могли бути оправдані і прийняті як часті Його царської організації; приведені в Його стадо і зроблені членами "тіла Христа".

МІСТА ПРИБІЖИЩА

¹⁹ Це саме гебрійське слово *гаал* є вжите в зв'язку з містами прибіжища і відомщення за кожного вбитого. В такому разі потрібно заплатити то, що є рівне втраченому, себто життя за життя і це саме правило вжите в 5 Мойс. 19:21 де про се є написано: "Око ж твоє нехай не щадить такого; життя за життя, око за око, зуб за зуб, рука за руку, нога за ногу!" Відносячися до міст прибіжища, кождий хто вбиває вбивцю є названий "месник [або заступник] за кров". Це саме гебрійське слово *гаал* є перекладене в англійській Біблії на "месник", а в Біблії перекладу Юнга на "заступник" в слідуючих текстах, а іменно: 4 Мойс. 35:12, 19, 21, 24, 25, 27. Викуплення кров'ю в кождім случаї не відноситься до купчої крові вибавлення на Голгофі але відноситься до відплати тим самим, тобто смертю, яко відплату ворогам Господа в битві Армагедон і котра буде задоволена через позатипічного Месника чи Заступника, Ісуса Христа, яко відшкодування за кров, що була пролита ворогами Господа. Іначе сказати, Месник або Заступник Ісус Христос вирівняє рахунки з ворогами Господніми в битві Армагедон.

²⁰ Хто без умислу, ворожнечи чи злоби вбившишого, міг втекти від кровомесника чи заступника і залишитися в місті прибіжища до смерті первосвященника, що спокутує гріх; тобто в прообразі він мусить втекти до Божої організації під Христом і там залишатися під спокутою за гріх кров'ю Ісуса Христа, вповаючи на пролиту кров як средство охорони і спасення. Ті, хто в теперішньому часі ненамірено переступали Божий закон і противились Його людям можуть дістати вибавлення від знищення посредством викупної крові великого Первосвященника Ісуса Христа. В сьому образі знищення ворога Божого в Армагедоні є представлено як заплочену ціну за тих, котрі погибли від нечестивців. Ісус Христос, великий Первосвященник і Екзекутивний Чиновник Єгови, ціною своєї жертви постарався о спасення для тих, хто втікає до Його прибіжища і Він є Екзекутором тих, хто остається у ворожій таборі і за своє лукавство вони потерплять знищення, щоб возмістити за їх злодіяння чинене ними Господу і Його людям. В обидвох случаях показано визволення чи вибавлення посредством сплати боргу, що є відповідною платою за гріх. Викупуна ціна дана на Голгофі була для тих, котрі уживають віри і послушенства до приказів Господніх. Актом вибавлення в Армаге-

доні буде покарано по заслугі кожного, тобто тих одиниць, хто спричиняв шкоду навмисно або иншим способом. Ті, хто таким чином спричиняв шкоду чи поповнив насильство проти Божих найменших слугів знаходяться в боргу із-за своїх злодіянь і такі вимушені заплатити і вони заплатять в Армагедоні своїм життям. Вони не можуть заплатити борг сим найменшим за спричинену їм шкоду, бо вони є мертві, але вони мусять заплатити за сю вчинену смерть найближчим родичам померлого. Як той котрий спричиняє смерть, вбиваючи сих найменших являється боржником, так смерть мусить бути вимірною для того вбивці через вбивання тим, котрий є найближчим родичем вбитого т. е. "заступником" і той заступник вирівняє борг вимагаючи життя вбивці. Завважте тепер на Божі слова відносно "християнства" і всіх народів, що добровільно поламали віковичну угоду. Рахунок мусить бути вирівняний зі всіма такими, і тому Господь промовляє: "Земля опустіє до щаду й мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, занис, поникне, помарніє куля земна; поникнуть і ті, що з висіка позирали на людей землі. Бо земля вся зледяцїла під живучими на нїй, вони бо переступили закони, змінили устава; зломали вічний заповіт". — Іса 24:3—5.

²¹ В положені ненавмисного вбивці життя не вимагалося від нього. В типічному образі його захищав і охороняв первосвященник, а в позатипічному великий Первосвященник, Ісус Христос, що постарався о викуп для тих, хто втікає до Христа. В образі навмисний, добровільний або свідомий вбивця не міг вчинити спокути за своє життя жодним способом, але його життя мусило бути забране месником чи заступником. Се чинитиметься над лукавими великим Вибавителем в Армагедоні. Це добре відображає і предсказує той факт, що пожертвуване життя чоловіка Ісуса не станеться покутою чи викупом для добровільних грішників, котрі відкидають Бога і Його провізїю для спасення. Ті, що так помруть в Армагедоні в стані добровільного лукавства напевно не одержуть викупу (4 Мойс. 35:30—33). Всі тексти Св. Письма у котрих гебрійське слово *гаал* є вжите, доказують, що ні в якому випадку лукаві не стануть викуплені, але лише мізерні і бідні в Господі будуть викуплені. "Мізерні і бідні" є ті, що приходять до усвідомлення, що цілком неможливо спасти себе самого, котрі бажають бути спасеними, показують віру в Бога і Ісуса Христа і просять Ісуса Христа о вибавлення. Всі, що є нечестивцями і відмовляться прийняти Божу провізїю для спасення залишуться під прокляттям наслідженого Адамового гріха: "Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога". — Пс. 9:17.

ПОКРИТИ

²² Гебрайське слово *кхонхер* є також переложене на "викуп". Воно походить від гебрайського *кхалгар*, котре означає, покрити. Воно спершу появилося в Біблії в 1 Мойс. 6:14, де Бог промовив до Нояга: "Зроби собі ковчег із соснового дерева; гнізда поробиш у ковчезі та й посмолиш його з середини і надвору смолою [*кхонхер*]". Це саме слово описує покриття розходів чи витрат відносно господаревого вола, котрий смертельно бодався, в слідуючих текстах, а іменно: "А коли віл бився перше і освідчено було господареві його та не вберіг він його, і вмер мужчина чи женщина, вола мусять побити камінням і господар мусить згинутися [за добровільну недбаність не звернувши уваги на попередження]. Коли наложиться на нього [господаря] викуп [*кхонхер*; ціну що покрити втрату; після перекладу Юнга, покуту] мусить він дати за визвол душі своєї, щоб не положено на його". — 2 Мойс. 21:29, 30.

²³ Як здається то заплочення грошового викупу було дозволено тільки тому, що господар вола не був намісний чи безпосередній вбивця того, кого було вбито, але був посереднім винуватцем смерті по причині його недбалості, покриваючи ціну чи роблячи компенсацію грішми.

²⁴ Після переліку Ізраїльтян був даний ними викуп як зазначено в слідуючих текстах: "Як перелічуватимеш [чинитимеш перепис] сини Ізраїлеві, так нехай кожен при переліку дасть Господеві за душу свою викуп [(гебрайське) *кхонхер*] і не буде в них лиха, як перелічуватимуть їх. Ось що мусять вони давати: всі що переходитимуть до перелічених пів секеля, після секеля святині [двадцять гер один секель] пів секеля яко приніс Господеві". — 2 Мойс. 30:12,13.

²⁵ Напевно викуп згаданий в повисше наведеному тексті не був відповідною ціною. Септуагінт передає гебрейське слово грецьким словом *лутрон*, котре перекладене в англійській мові на "викуп". Це показує, що англійське слово "викуп" саме по собі не всякого часу означає "точна, відповідна ціна". Не кожен викуп є відповідною ціною, але викуп Ісуса Христа, т. б. Його дорогоцінна кров була і мусіла бути відповідною ціною, тому що саме такої вимагалось, щоб викупити для Адамових потомків те, що Адам втратив для них.

²⁶ В слідуючому вірші, в котрому слово "викуп" переложене є з гебрайського *кхонхер* було часто неправильно вжито до людства взагалі, а іменно: "Добре, коли в кого є ангел-хранитель один із тисячей, що вказують праву дорогу чоловікові. Тоді Бог змилюється над ним і скаже: спаси його від могили; я знайшов викуп [покуту (Юнга)]. Він висловив душу

мою від загибелі і бачить вона світло". — Йо-ва 33:23, 24, 28, англ.

²⁷ В сій пророчій картині Йов представляє вірних послідувателів Ісуса Христа, але покриття викупу знаходиться в заступництві Ісуса Христа, котрий названий в цьому повисшому тексті св. Письма, Ангел-Хранитель. В 1918 році позатипічний клас Йова, тобто вірні послідувателі Ісуса Христа, котрих Йов представляв були у великому горі, через утиски і переслідування ворогів. У сьому році Господь Ісус прийшов до храму Бога Єгови. Святий дух, що був провідником Господніх людей виконавши своє призначення був забраний, а Господь Ісус сам будучи присутній, представив його людей і заступився на їх користь перед Богом Єговою, тобто за цих, хто знайшовся у горі за їх занедбання властиво живати їх уста в проголошені правди. Той клас людей є представлений в пророцтві Ісаїї у котрому вони взивали до Господа і Господь почув і визволив їх (Іса. 6:6, 7; 12:1). Вірні, котрі так взивали до Господа являються тими, котрі знайшли покров викупу в заступництві Ісуса Христа. Напевно се не відноситься до "лукавого слуги" кляси. Лише вірний останок був схоронений від попадання в безодню, оскільки за них був даний покров. Сей вірні раніше вживався щодо "реституції" тобто до 'людей що будуть повертатись назад в часі сьорювання Христа', але примінення його в сьому образі дій є невластивим. Се були вірні, що знайшли покуту чи спасення в їх Видавителя Ісуса Христа.

ПОЛИШЕНІ

²⁸ Що в той час знаходитимуться такі, що будуть полишені нагоди користати багословенствами викупу, є вповні показано в слідуючих писаннях. Це показується із контексту, що обставини без нагоди на викуп приходять перед упадком в часі Армагедону, а не по Армагедоні протягом тисячолітнього панування Царя, Ісуса Христа. Те розпорядження, у зв'язку з містом прибіжища є в цій точці доказом, показуючи, що Бог предсказав цим пророчим образом, що там знайдуться такі, за котрих викуп або покута не може бути зроблено. Той текст по цій справі звучить: "І не прийме викупу [покути (після перекладу Юнга)] за душу душогубця, що повинен вмерти, тільки він мусить вмерти. І не прийме викупу [покути] за такого що втік до охороненого міста, щоб можна було вернутись та й жити в землі перед смертю священника". — 4 Мойс. 35: 31, 32.

²⁹ Навіть покута великого Первосвященника, Ісуса Христа, не може покрити злісного і умисного чоловіковбивцю. Також ті, що прийняли примирення за гріх, та заслуги велико-

го Первосвященника перед Армагедоном і котрі виходять з під покриття Його, не можуть сподіватися на нагоду отримати спасення в часі Армагедону чи опісля, підчас панування Христа. Пророк Самуїл ужив того самого правила про що зазначено в 1 Сам. 12:3, замітка на полях: "Ось я: виступайте проти мене перед Господом і помазанником його, наколи в кого взяв я вола чи осла, або кого тіснив, кого насилував; від кого взяв підкуп [(в замітці) викуп] і закрит в його справі очі мої; виступайте проти мене; та я все те вам повертаю". Сим чином є показано, що деякі стануть цілковито усунені з під жертви викупу.

³⁰ Божий слуга Єліуй в образі відносячись до Йова промовляв властю, звіщаючи Боже незмінне правило, коли він сказав: "Да в тебе повно розсудів безбожних, а суд і присуд — укупі. О, нехай не вдарить тебе гнів Божий карою! І найбільший викуп [покута (Юнга)] не спасе Тебе". (Йова 36:17, 18). Люди, що посідають великі багатства, гроші або становище, вплив і пошану між людьми, такі, як вивисшене духовенство, чи їхні багаті "передові їх стада" вважають, що знаходяться в особливій ласці Бога і Христа і вповають для безпеченства на свої власні багатства, пошану і становище. Та який же буде їх кінець після Св. Письма? "Котрі вповають на свої достатки, і великістю багатства свого величаються. Ніколи не здохне чоловік спасти брата свого і не зможе дати Богу викуп [покуту (Юнга)] за него; (бо дороге спасення душі їх, і тому мусить понехати на віки). Щоб він жив на віки, і не бачив зотління" (Пс. 49:6—9). Такі люди умирають подібно звірям бо вони не перевищують звіра: "Чоловік що має повагу, а розуму немає, зрівняється скоту, що на зарізь". — Пс. 49:20.

³¹ В слідуючих текстах слово "зависть" (Стронга) переложене в Уповноваженій Версії на "ревність". "Бо ревнованне [зависть] й лютість мужа не пощадить в день пімсти; Не прийме він [Ісус Христос великий Первосвященник] ніякого викупу [покути] й не вдовольниться, хоч би ти й як багато давав дарів [від людських священників, або духовенства або посередника як плата за "очисні" молитви чи інше] — Прип. 6:34, 35.

³² Ані не можуть такі постаратися щоб викупити своє життя тим, що будуть викидати їх золото на вулицю. Їхне збавлення не може бути куплене ними в жоден спосіб. Людські багатства не можуть викупити його: "Той за багатого себе скрізь виставляє, а справді він нічого немає; інший видає себе за бідного, а він пребагатий. Викуп [котрого винуватий мав би заплатити] чоловічого життя є його багатство [котре Єгова відкидає]: а вбогий [в Господі, хто є вбогий в своїм власнім визначенню, а

вповає тільки на Господа] й грізби не чує". — Прип. 13:7, 8 анг.

³³ Лукавий стане викупом за праведного певних обставинах. І як? "Викупом [покутою (Юнга)] буває за праведного безбожний, й за правого — лукавий" (Прип. 21:18). Це писання відноситься до Армагедону. У вираженю гніву Бога Єгови через Ісуса Христа в тому часі, безбожні і навмисні нечестивці мусять бути страчені як ціна увільнення за праведного і правого, в наслідок чого, проведені і праві будуть визволені від знущання лукавих нечестивців. Смерть умисних лукавих грішників буде у викуп за праведного. Причина є та, що лукаві і безбожники не дадуть більше ніякої згоди для звільнення праведного, і Господь забезпечить виконанням цього способу проти них. Для попертя цього завважте слова пророка Ісаї 43:1, 3, 4: "А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі дав тобі ім'я: ти мій. Я бо твій Господь, Святий Ізраїлів — спаситель твій; я оддав у викуп [покуту] за тебе Єгипет, Етиопію й Сабу. Дорогий в очу ти в мене, многоцінний і любий мені; то ж я віддам других людей [лукавих людей] за тебе, й — народи [безбожні] за душу твою".

³⁴ Релігійні Ізраїльтяни змовилися разом убити Єремію, Божого вірного слугу і пророка. Подібно і теперішнього часу релігійні і їх союзники, змовилися разом знищити свідків Єгови, на котрих пророк Єремія був типом і взірцем. По повелінню Господа, Божий пророк свідкував про замір Єгови відносно таких: "За те, що вони [релігійні змовники] копають яму, щоб мене [Божого помазанника] піймати, і розставляють потай сіті [пастки поставило духовенство і їх релігійні союзники проти свідків Єгови] на мої ноги [‘ноги’ Ісуса Христа, останні члени на землі]. Ти ж Господи знаєш усі їх задуми проти мене; не прости ж неправедності їх [не покрій неправедности їх (Юнга)], і гріхи їх не змивай перед лицем Твоїм; нехай вони поваляться [в Армагедоні] перед тобою; вчини з ними по правді в часі гніву твого" (Єрем. 18:22, 23). Це показує, що такі змовники не скористають з жертви викупу ні в Армагедоні ані опісля.

³⁵ Сини Ізраїльського священника Ілія в Силомі, були нечистивими; і ті лукаві сини представляли "чоловіки гріха", що складається з "лукавого слуги" кляси, релігійних гнобителів Божих людей, і їх союзників; і про цих нечистивців є написано: "Я ж об'явив йому, що я покараю родину його на віки за ту провину, що він знав, яку сини його чинять погань, та й не зупиняв їх; Оце поклявся я домові Ілієвому, що переступів родини Ілієвої не спокутувати ні заколованими жертвами, ні приносами

хлібними по віки" (1 Сам. 3:13, 14) Те, що сталося з Силомом представляє те, що вскорі впаде на релігійоністів "Християнства", і це показано через пророка Єремію 7:14: "Вчини так само з сим домом, що його названо моїм імям, і що на його вповаєте, та й з тим місцем, що наділив вам і вашим отцям, — як учинив із Силомом".

³⁶ Святе Письмо написане натхненними апостолами вповні підтверджує це заключення, що нема викупу для свідомих нечистивців і котрі навмисно переслідують інших, що посвятилися і служать Господу (Жид. 6:4—6) "Бо коли ми самохіть грішимо, прийнявши розум правди, то вже не зостається жертви за гріхи, а якесь страшне сподівання суду і огняний гнів, що має пожертви противників. Хто відцурався закону Мойсейового при двох або трьох свідках смерть йому без милосердя: скільки ж, думаєте гіршої муки заслужить, хто Сина Божого потоптав і кров завітту, котрою освятився, вважає за звичайну, і Духа благодати зневажив?" — Жид. 10:26—29.

ПЕРВЕНЕЦЬ

³⁷ Гебрейське слово *назбаг* є перекладене на "викуп". Воно означає "звільнити"; "дати волю"; "викупити". Се слово є вжито в 2 Мойсея 13:13,15 і є перекладено на "вирятувати" в *Поправленій Версії*, а в перекладі Юнга є перекладено на "викуп". До Мойсея, Єгова сказав: "Всяке ж ося первачка викупуватимеш яням; коли ж не викупиш, то мусиш відтяти йому голову. Усякого ж первенця людського викупувати мусиш. І як затявся Фараон відпустити нас, так побив Єгова усі первенці в землі Єгипетській і первенця в людини і первенця в скотини; тим і я жертвую Єгові всі первенці самчики, а всі первенці із моїх синів викуповую" (переклад Юнга). Се показує, що первенці Ізраїля в Єгипті були викуплені від смерти караючого ангела, хоча "відповідна ціна" не була дана.

³⁸ Відносячися знову до чоловіка, котрий мав вола, що забодав людину і на кого лягла відповідальність як власника, так є написано: "Коли наложать на його [тобто, власника вола] суму грошей [як покарання] тоді мусить він дати за викуп душі своєї щоб ні положено на його" (2 Мойс. 21:30 анг.). В такій справі його викуп є від покарання смертю; інакше кажучи він заплатити грошима замість заплатити своїм життям.

³⁹ Немає нічого в образній картині, що представляє або предсказує, що Єгова постарався про викуп чи вибавлення для всіх упавших людських сотворінь включаючи лукавих; тому-то заключення мусить бути, що протягом тисячолітнього царювання Христа добровільно лукаві не повернуться від смерті. Завважте,

що перед приходом Ісуса про "викуп" або "вибавлення" говорилося в Св. Письмі в слідувачому примінені: до Ізраїля (Якова) як указано в 5 Мойсея 7:8; 13:5; 21:8; Псалма 25:22; 1 Паралипоменон 17:21; до "насліддя твого" (5 Мойсея 9:26); до Давида (вибавленого) із гора і нещастя (2 Самуїла 4:9; 1 Царів 1:29); до "душі моєї" (Псалма 49:15); до "його душі" (каючихся одиниць) (Йова 33:27, 28); до Ісуса Христа (Псалма 69:18—20); до останка уже оправданого вірою через ціну викупу Ісуса Христа і тепер потребуємого визволення від сильного ворога (Єремія 15:21) про котрого останній текст промовляє: "І врятую тебе [останка, представленого через Єремію] з руки лихих і вибавлю з руки тіснителів". — Єрем. 15:21.

⁴⁰ Слідуючі вірші Св. Писань вживаються виключно до тих, хто попередньо був куплений дорогою ціною крові Ісуса Христа, а тепер мають обітницю бути визволеним від ворога: Ісаї 35:10; 51:11; 1:27; Єремії 31:11, 12; Осії 13:14. "Я дам їм знак і зберу їх до купи [в храм, себто в Смон]; бо я їх викупив собі [від Вавилону, сатанської організації]; безліч буде їх у мене, — стільки як перед тим було". — Зах. 10:8.

ПОВЕРНЕННЯ

⁴¹ Многі вважали, що Св. Письмо запевняє, що "всі мусять повернутися зі смерті" у поверненню Христа і протягом Його тисячолітнього панування (Виклади Св. Письма, том 5 стр. 478—486). Таке заключення не виглядає, що має попертя здорового розсудку чи в Св. Письмі. Ніхто не дістане користі з жертви викупу або ціни викупу, що була заплачена, хіба що такий охочо буде користати з того привилею. То стає очевидним дальше, що Бог поверне зі смерті лише тих, що скористали з викупу коли прийшли до вирозуміння правди; через те викуп є доступний лише для таких, а не для тих що не мають бажання виправитись і дістати збавлення. Дар Божий не накидається силоміць на неохочих сотворінь.

⁴² Запам'ятайте, що у вибавленню людства через кров Ісуса Христа прикмета справедливості не є замішана. Якщоб божественне правило відносно справедливості єдине було запотребуване і ужите, тоді цілий людський рід мусів би згинути з причини гріха і упавшости. То є прикмета любов, що була замішана. Милосердя являється наслідком ужитої Божої любові і доброти. З погляду справедливості, Бог не є зобов'язаний викупити грішних людей, ані Бог не є зобов'язаний надавати своє милосердя кожному сотворінню без ріжниць чи те сотворіння бажає і шукає його чи ні. Із двома синами Ісаака Бог зробив пророчий образ, показуючи своє провидіння відносно кля-

си людей, що буде шукати дороги праведності і життя, і також тої кляси, що візьме якраз протилежний напрям. Відносно цього є написано: "Яко ж писано: Якова злюбив я, а Ісава зненавидів" (Рим. 9:13) "Яків" тут представляє ту клясу, що шукає Господа і знаходить Його і вірно служить Йому; і таких Бог любить. "Ісав" представляє невірну клясу, котра не зважає на Божу ласкаву провізію для людства, Бог предвидів ці дві кляси і Він також предсказав відносно того ж тому, що Він наперед знає усе: "Звісні од віку Богові всі діла Його" (Діян. 15:18) Спевністю, що Бог предвидів клясу людських сотворінь, що відкинуть предложені ним благословенства життя, і також предвидів клясу, що радо прийме Його ласкаву провізію. Отже виходить, тоді, що ті сотворіння котрі не мають бажання знати Бога і Ісуса Христа і не бажують отримувати Божі благословенства через Ісуса Христа, — не дістануть Його милосердя і Бог не слухуватиме їх брати Його ласку. Чи може бути доказ цьому, що справедливність стосовно усіх мала би вимагати щоби Бог силоміць накидав своє милосердя на всіх, хочай Він знає наперед, що такі люди відкинуть Його ласку? Спевністю що ні! Справедливність це праведність, а несправедливність — неправедність. Доказ подальше наведений із натхненного Слова Божого є слідуєчий: "Щож скажемо? Чи вже ж несправедливність у Бога? Нехай не буде. Глаголе бо Мойсейові: Помилую, кого помилую, і змилосерджусь, над ким змилосерджусь. Тим же воно ні від того, хто хоче ні від того, хто біжить, а від милуючого Бога". (Рим. 9:14—16). Ця заява є зроблена у зв'язку з визовом, що диявол зробив Богу Єгови, і так Бог відкриває свій замір надати своєї ласки тим, що приймають Його свідощтво і доказують свою невинність до Єгови. Триматися того, що Бог є справедливий, і Він є зобов'язаний наділити милосердям кожного, є цілком незгідно і не на місці. Триматися того, що заради справедливості Бог є вимушений дати кожному сотворінню спасення через жертву викупу є не на місці, і цілком не поперте Єв. Письмом. Триматися того, що Бог зобов'язаний спасти всіх людей, щоби цілковито доказати свою всевишність є повністю мильно і не поперте жодним авторитетом. Визов диявола виставив питання щодо Божої спроможності поставити на землі чоловіка котрий би добровільно залишився вірним і правдивим Богу тоді, коли чоловік буде підлягати пробі, що виставить диявол. Що тичиться визову то усі докази занадто показують, що Бог доказав, що сатана — брехун і доказав свою всевишність поза всякий сумнів в тому, що много людей до теперішнього часу затримали свою невинність до Бога. В Армагедоні Бог повністю зітре все те, що

сатана привів в опозицію до Бога, і через те цілком доведе свою всевишність. Отже кожен, хто добровільно користуватиметься Божим ласкавим даром, буде благословенний життям, і такий буде мати нагоду доказати, що лукавий визов сатани є зневагою для Божого ім'я і Його Слова, і що сатана є брехун, а Бог — правдивий. Люди дісталися до великої трудности відносно викупу йдучи за теорією, що питання справедливості є замішане до цього.

43 Коли Бог засудив Адама умерти, тоді справедливність вимагала втрати Адамового життя. Коли Адам повернув до пороку з котрого він і взятий був, тоді прикмета справедливості була цілком задоволена. Від тоді справедливості була задоволена всякого часу так далеко, як це відноситься до Адама. Потомки Адама справедливо потрапили під прокляття через наслідство, але поскільки вони не були самі під прямим засудом, Бог міг згідно того простягти своє милосердя до них. Це не було питання відносно задоволення справедливості через смерть іншого совершенного чоловіка, і смерть Ісуса немала на цілі задоволити справедливості. Якщо би Єгова прийняв совершенне життя Ісуса Христа як задоволення справедливості, то це значилоб, що чи присуд проти Адама не був задоволений або виллята кров — життя Ісуса мала двоєке задоволення; котре було б цілком незгідне і неможливе у Бога Єгови.

44 Тепер розглянемо цю справу з точки погляду любові: Бог несамолюбно постарався, і безсумніву, Ісус зробив угоду з Єговою, що Він повинен стати чоловіком, і що Він повинен положити своє життя і що те положене совершенне людське життя мало бути рівне тому, до чого потомки Адама мали дістати право і мали отримати від їх отця Адама. Коли та рівноцінність, цебто, совершенне чоловіче життя Ісуса, і право до нього, — стала представлена в небі Богу Єгови, тоді вона становила ціну викупу всіх прав, котрі потомки Адама загубили з причини Адамового гріха. Отже отримання життя Ісусом Христом як духове сотворіння і заплачення свого права до життя як людське сотворіння зробило Його, відповідно до права куплення, властителем всіх потомків Адама, які пристосуються до Божих вимогів, а саме тих, що мають віру в Бога і Ісуса Христа і задовільняють правила опісля надані до керівництва всім хто повірить. Жертва викупу Господа Ісуса Христа є відповідною ціною того, що Адам втратив; але вона не є заміною за Адама, ані не була дана з ціллю задоволення справедливості, а дана як ціна викупу. Бог Єгова зробив Ісуса Христа "Отцем будучого віку" цебто так сказати, тим хто достарчає життя вічне. І на якій підставі? Тій, що люди

приспосуються до Божих вимогів. (Іса. 9:6). Тому є написано, що 'життя є дарунком Божим через Ісуса Христа нашого Господа'. (Рим. 6:23) Дарунок не може стати дійсним, якщо не зважати стрічу поглядів даючого і приймаючого. Інакше сказати, що запропонованню повиннося зробити. І той, кому є запропоновано мусить добровільно прийняти ту пропозицію. Отже виходить, що коли чоловік, котрому пропозиція стала доступною, відмовляється або занедбує прийняти її, тоді дарунок той не поступає до нього. Тому жертва викупу стає ужита для користи лише тих, хто просить і охочо користає.

⁴⁵ Як зазначено в Св. Письмі то всі люди впали під прокляття, котре мусіло принести остаточно смерть, хиба що мала бути зроблена провізія для вибавлення. (Рим. 5:12) Бог ласкаво постарався, і поставив перед людством дорогу утечи від смерті і в той спосіб отримати вічне життя. Люди мусять вибрати чи остатися під прокляттям яке справедливо спочиває на них або скористати з Божої любови, доброти і ласки, і пізнати і добровільно прийняти Божу ласкаву провізію відносно спасення, через котру чоловік отримає життя. Спосіб утечи від смерті, і дорога до вічного життя є через Ісуса Христа. Бог положив Його яко основу, і нема іншого способу і імені за допомогою чого чоловік отримає життя. Лише ті, що вірять, що Бог зробив цю провізію, і що Ісус Христос є средством до спасення, можуть спастися. Через століття многі були приведені лицем до лица до Божої провізії для життя, але добровільно та свідомо відкинули її. Вони вмерли в своїх гріхах так, що прокляття залишається незмінним проти них. Нерозумним є припускати, що Бог поверне їх назад і дасть їм ще одну нагоду відкинути Його ласкаву провізію відносно життя.

⁴⁶ Те, що тут є сказано, в найменшій мірі не протиричить твердженню Св. Письма щодо висказаного Йоаном Хрестителем відносно Ісуса, а іменно: "Осе Агнецъ Божий, що бере на себе гріхи світа". (Йоана 1:29). Це виразне заявлення не можна розуміти, що Ісус усуне гріх із всіх тих у світі, хто відмовиться скористати із представленої нагоди але добровільно вибирає дорогу беззаконня, що означає цілковиту смерть. В прошлих часах було багато таких і зараз є ще багато таких. Слова Ісуса підкреслюють се, а іменно: "Бо не післав Бог Сина свого на світ, щоб осудив світ, а щоб спастися Ним світ. Хто вірує в Него не осудиться; хто ж не вірує уже осуджений; бо не вірував у

йм'я єдинородного Сина Божого". — Йоана 3:17, 18.

⁴⁷ Коли Ісус був на землі, Він рішучо осуджував фарисеїв і їх релігійних союзників вказуючи їм, що вони були дітьми диявола і достойні смерті. Вважати, що жертва викупу буде стосуватися до таких противників Господа і Його Царства означає заперечити щирість і правдивість осудження Ісусом таких лукавих одиниць. Любляча доброта і милість Єгови поширюється на всіх людей, хто охоче і добровільно вірить в Бога і вірно служить Йому і Його любому Сину, Ісусу Христу: "Хто мудрий, той замітить ті речі, і нехай зрозуміють милості Господні". — Пс. 107:43.

⁴⁸ Є клас духовенства в "Християнстві" котрі зарозумілі, що приймають слова єпископа із Бірмінгема, котрий говорить: "Історія гріха і упадок Адама і викуплення через Ісуса Христа є фольклором". Ті люди знані як "високі критики" заперечують цінну пролітої крові Ісуса. Вони мають нагоду пізнати про Божу провізію о спасення але добровільно і свідомо оминають її і вводять інших в оману. Ці високі критики виставляють себе перед людьми як проповідники справедливості. Вони називають себе "докторами богослов'я", "священнослужителями", "єпископами" та іншими високими титулами. Вони є релігійністами і провідниками в релігійних організаціях. Вони замінили Слово Боже на доктрини людей і таким чином вони зробили Слово Боже безвартісним (Мат. 15:6—9). Люди мусять вибрати одне з двох або слідувати за цими людськими провідниками і їх організаціями або згодитися прийняти Слово Бога Єгови і Господа Ісуса Христа. Слідувати за релігійністами, котрі відкидають Слово Боже, значить, що всі, хто так чинить залишається під засудом, що прийде на них по наслідству і є предметом Божого гніву. Незважати на цих мудрих людей світа, а звертати увагу на Слово і остерогу Єгови і Його Сина Ісуса Христа, означає знайти життя. Св. Письмо на се виразно вказує: "Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому". (Йоана 3:36). Всі через насліддя знайшлися під засудом смерті, але Бог постарався о єдиний шлях виходу і нема другого, а тому Ісус сказав: "Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав еси, Ісуса Христа". (Йоана 17:3). Напевно тоді кожен, хто бажає життя буде пильно шукати пізнати, що Бог вимагає від людини щоб отримати життя вічне.

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го червня, 1939]

Часть I

*"Устами губить лицемір ближнього свого,
та праведники рятуються своєю прозорністю". — Прип. 11:9, англ.*

Єгова повідомив Авраама про свою односторонню угоду відкриваючи цим свій замір установити правительство, через котре всі люди доброї волі зможуть тішитися вічними благословенствами. (1 Мойс. 12:1—3). Кожде сотворіння чи яка-будь річ, що знаходиться в опозиції правительству Єгови, являється з коначности ворогом Всемогучого Бога. Сатана, "той вуж вікодавній", диявол, є архиворогом Єгови і давно тому сатана вибрав релігію для зневаження Божого імя, з наміром відвернути людей від Бога. Очевидно він вибрав релігію для тієї цілі, що вона являється найбільш підступним средством до ошукання людей. При допомозі релігії сатана зробив з людей багато лицемірів, і такі гіпокрити "ласкавими словами та благословенням обманюють серця нелукавих". Можливо що ніякий другий чоловік не був так добре навчений промовляти слова понад апостола Павла, котрий уживав їх же яко остереження до всіх людей, котрі щиро бажали ступати правим шляхом. Колись Павло практикував жидівську релігію, аж покиль Господь не відкрив йому правду і тоді Павло став Християнином і особливим апостолом Господа Ісуса Христа. Він показує, що люди, котрі практикують релігію і навчають про неї інших, відвертають від Бога тих, що вважають на їх доктрини. Тому Павло писав до правдивих послідувателів Ісуса Христа про це напаминання, а іменно: "Благаю ж вас, браттє, остерігайтесь тих, що роблять незгоду та поблазні проти науки, котрої ви навчились, і вхиляйтесь од них. Бо такі Господеві нашому Ісусу Христу не служать, а своєму череву; і ласкавими словами та благословенням обманюють серця нелукавих". — Рим. 16:17, 18.

² Що гіпокрит це гідота в очах Бога, те заповнення цього є записано в Божім Слові. В книзі Йова про це є написано, що три релігійністи прийшли до Йова, коли він був уражений хворобою і протягом періоду його терпіння, зробили удаваний вигляд, щоб потішити Йова, але, в дійсности, були для його страждань. Йов був дійсно посвяченим і вповав на Бога. До тих лицемірів Йов сказав: "Ось, він [Бог] убиває мене, та я не перестану надіятись, я бажую лиш оборонити поступки мої перед лицем його. А се вже буде оправданнем мені, бо ж підлестник цей же не явиться перед лицем у його!" — Йова 13:15, 16.

³ Йов був типом тих, що пізніше посвятились Богу. Ті, що практикують лицемірство досягають успіху на якийсь час, але не надовго. "Бо як яку може мати надію лицемірний, коли вирве, йому Бог душу його? Чи ж вислухає Бог клик його, коли прийде на його нужда?" (Йова 27:8, 9)

В Божому царстві ніякий лицемір не матиме жодної часті: "Щоб лицемір не царював, блазнячи народ". (Йова 34:30). Письменники і фарисеї були релігійними проводарями жидів і вони научали людей наук людських хотяй вони називали себе що є слугами Бога Єгови. З причини їхнього лицемірства Ісус опрокинув їх, і між іншими річами сказав до них: "Лицеміри, добре прорік про вас Ісаія, глаголючи: Народ сей приближується до мене губами своїми, й устами мене шанує, серце ж їх далеко від мене. Та марно вони поклоняються мені, навчаючи наук заповідей чоловічих". (Мат. 15:7—9). Ці писання показують без жодного сумніву, що гіпокрит є гідотою в Божих очах і що релігія є гіпокритична.

⁴ Імя сатани "вуж" означає зводитель, і він є великим зводителем інших, а особливо тих, хто гордиться своєю власною важністю, і тих, що є простодушні. Від часу Сви і до тепер, диявол уживав релігію до зведення людей. Релігійні вчителі потрапили в западню диявола, і він всегда уживав їх, щоб вводити в оману легковірних людей змушуючи їх йти до цілковитої темряви. (З народом Ізраїльським Бог установив правдиве почитання Єгови в дусі і правді, і Він головно остеріг від того, щоб люди оминали релігію, тому що релігія є сіттю диявола.) (5 Мойс. 7:16). Єгова установив з жидами правдиве почитання задля їх власної охорони і цим чином установив своє правило з тими, що хотять угодити Йому, і ті, що посідають Його благословення оминають релігію і почитають Бога в дусі і правді. Жидівський народ занедбав зважати на Боже остереження проти релігії, тому що їх вожді були невірні до їх припоручення, і наслідок був, що Ізраїль впав в сіть диявола і той нарід потерпів цілковите знищення. Такий є кінець всіх лицемірів. Господь заявляє, що "лукавий слуга" кляса прийме ту саму відплату що назначена лицемірам. (Мат. 24:50, 51). (Ті, що дальше практикують релігію потім, як дістали від Бога відповідне остереження, напевно потерплять цілковите знищення. Таке остереження Бог велить дати у своїм назначенім часі тим, хто практикує релігію, щоб вони могли дістати нагоду відвернутися від релігії і служити Богу в дусі і в правді.

ЙОГО ІМ'Я

⁵ У тій битві, що сатана провадить проти Бога, стоїть замішане ім'я Всевишнього. Єгова є джерело життя, і від Нього походять всі благословенства. Сатана лукаво спротивився Богу шукаючи возвеличення для себе. В назначенім

часі Єгова виразить цілковито свій гнів проти сатани. Але перед вираженням свого великого гніву проти диявола, Єгова дає повне і цілковите повідомлення відносно цього факту. Задля цієї причини Єгова впочатку сказав до сатани: "Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі". (2 Мойс. 9:16). Ім'я Єгови, котре значить Його замір відносно Його сотворіння мусить бути проголошене по всій землі зараз перед Армагедоном в котрій то битві сила Єгови буде відкрита усім і принесе цілковите знищення сатани і всіх його сил. Що Бог мусить ужити когось щоб проголосити своє ім'я, то про це зазначено в Св. Письмі, тому що така є Його воля. Тим то є написано: "Бог перше зглянувся, щоб з народів прийняти людей в ім'я своє". Цю велику правду Він відкрив своїм слугам у назначенім часі, і під натхненням духа Єгови, Його слуга виголосив отсі слова яко ж написано: "Симон оповів. Як Бог перше зглянувся, щоб з поган [не-Ізраїльтян], прийняти людей в ім'я своє. З сим сходяться слова пророчі, яко ж писано: Після сього знов вернуся, і збудую намет Давидів, що впав і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім'я моє, глаголе Господь, що робить оце все. Звісні од віку Богові всі діла Його". — Діян. 15:14—18.

* Отже ясним є, що поступ програми Всемогучого був такий: Бог установив своє типічне правительство або нарід з Давидом як своїм головним слугою на землі; Давид був типом на Ісуса Христа, правильного і правдивого володаря світа; типічне правительство виконало свою ціль і прийшло до кінця, в котрому то часі останній Ізраїльський цар був скинутий і опісля, той тип зачав переходити у сповнення. Те типічне правительство скінчилося, і Ісус Христос прийшов як Оправдатель імені Єгови і Його представник, і зачав вибирати з між народів, людей для Єгового ім'я, і коли ті люди стали вибрані, тоді Бог установив або збудував своє дійсне правительство з позатипічним Давидом, Ісусом Христом, як його Головою і Господом. Тоді послідувала робота Господа по вибиранню Його "інших овець", котрі є знані як "велика громада", і котрі призивають Його ім'я. Вся ця програма була знана і рішена Богом Єговою ще від самого почину. Ті пророчі слова, що були написані у Св. Письмі відносно установлення правительства Єгови, сповнились. Бог вибрав з між народів людей для свого ім'я, котрі-то люди, включаючи Рут і Естер клясу, "останок", є зроблені Його свідками, і тепер Господь Ісус Христос збирає до себе своїх "інших овець", котрі призивають Його ім'я. Ця програма має до чинення з ім'ям Всевишнього і принесе цілковите оправдання Його святого ім'я.

? Чому ж тоді Бог вибрав з між народів "людей в ім'я своє"? Відповідь є ця, як показано в св. Письмі: це Він чинить для того, щоб вони

могли дати свідоцтво людям про ім'я Єгови і Його замір. Вони мусять бути свідками для імені Єгови, проголошуючи людям, що Він є Всемогучий Бог і єдине джерело життя. До тих вибраних і котрі тепер становлять останок Його людей на землі, Єгова каже: "А мої свідки, ви..., що Я — Бог". (Іса. 43:10, 12). Ті, що є вибрані не мають вибору, що вони повинні робити. Вони мусять бути свідками для ім'я Єгови не зважаючи на те, що якесь сотворіння може думати або говорити або чинити по відношенню до них. Воля Божа є, що це повідомлення мусить бути доручене народам землі повідомляючи їх, що Він є найвисший і що Його ім'я є понад усі імена і що в Армагедоні Він знищить усіх, що дальше противляться Йому. Ті так вибрані одиниці є названі у Св. Письмі як "люди прибрані", "люди для цілі". Для якої цілі? Щоб звіщати хвалу Богу Єгови через проголошення Його ім'я і Його царства. (1 Пет. 2:9, 10). Цим свідкам, т. є., людям вибраним для Його ім'я є припоручено Господом Єговою проголосити "день пімсти [оправдання] Бога нашого". (Іса. 61:1, 2). Коли ж мусить бути виконаний цей спеціальний приказ? В часі повернення Ісуса Христа, позатипічного Давида, коли Він появляється і установляє царство Єгови. Великий позатипічний Давид, Ісус Христос повернувся в 1914 р. н. е. а в 1918 р. Він прийшов до храму і тоді зачав відбудовувати Сион, відносно чого всі Божі пророки предсказували. (Мал. 3:1—3; Іс. 102:16). Повернення Ісуса Христа, і почин Його царства, була і є доброю новиною або евангелею для всіх що люблять праведність. Тому Господь дав цей приказ людям вибраним для Єгового ім'я, а саме: "І проповідуватиметься ся евангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам, і тоді прийде кінець". — Мат. 24:14.

* Повисший текст з Діян. 15:14—18 показує, що лиш ті одиниці будуть збавлені до і підчас Армагедону, котрі становлять клясу царства і клясу великої громади. Відносно установлення того царства є вповні підтверджено слідуочим текстом: "І пішле наперед проповіданого вам Ісуса Христа, котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих своїх пророків од віку. Мойсей бо до отців промовив: що пророка підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене. Сього слухайте у всьому, що глаголитиме вам. Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того, погубиться з народу. І всі пророки від Самуїла й після сих, скільки їх промовляло, також наперед сповіщали про дні сесі". — Діян. 3:20—24.

* Очевидно ясним є із повисшого текста, що слова "новонастання", або "відновлення" (А. П. В.), тут не відносяться до людей, котрі впали з причини гріха; але це значить відновлення царства яке впало і про котре всі пророки предсказували в пророцтвах після Божого приказа.

Установлення царства є важною річчю в оправданню Єгового ім'я і ті, що призивають ім'я Господа, тоді отримають благословенну нагоду бути послухними Йому і отримати життя вічне. Це і є те царство, якого вірні старинні мужі виглядали, і надіялись на його прихід і з причини їх віри і надії вони переносили всякого рода переслідування, однак залишилися вірними і правдивими Богу Єгови. (Жид. 11:14—16). (Щодо шляху, то відновлення або установлення царства котре упало мається на увазі відновлення усіх правд відносно царства котрі були захищені з причини звернення людей до релігії і відвернення від правди. Отже Св. Письмо безперечно показує, що релігійністи не мають частки в царстві Божім але знаходяться в протиставленні до нього, і що ті, що практикують релігію в ім'я Бога і в ім'я Ісуса Христа є гіпокритами.

¹⁰ В повислім тексті, Діян. 3:19, 20, апостол сказав: "Прийде час покріплення від лиця Господнього". Цим робиться натиск на факт, що другий прихід Господа і царство є найважливішою наукою Біблії, бо через царство стане оправдане ім'я Боже. Тому, Його прихід і Його царство є часом найбільш великого підкріплення всім хто знаходиться по стороні Єгови, спершу для тих, котрі покликані після Його заміру бути членами Христа, а потім для "інших овець" Господа, Йонадабів, котрі збираються тепер до Господа. Останок і Йонадаби як співтовариші тепер радуються разом у виконанні задачі яку дав їм Господь до виконання.

НЕНАВИСТЬ

¹¹ Головно по 1918 р. посвячені одиниці котрі дійсно і на правду посвяtilися Богу і Його царству сповняючи приказ Йнши проміж людей проголошуючи ім'я Всевишнього і Його Царя і Царство. Оголошення цих великих правд відносно Бога і Його царства під Христом відкрила мильний напрям тих, що практикують релігію. Правда викрила, що релігія це обман і сіль. Релігійністи будучи роздратовані правдою скаржаться, що свідки Єгови провадять компанію ненависті і хотять зробити інших їх ворогами. Свідки Єгови не є зайняті в жодній компанії ненависті. Вони не займаються полемікою і не воюють з людьми. Вони не мають схильності чи бажання шкодити людям. Вони ділають точно в послушенстві до Божого приказа проголошувати Його ім'я і Його царство. Вони не мають ненависті до людей; але вони ненавидять зло і лукавство котре зневажає Боже ім'я і стягає горе і терпіння на людей. Вони ненавидять те, що Бог ненавидить, а Бог ненавидить лукавство; як писано: "От шестеро речей, ненавидних у Бога, ба семеро, гидких душі Його; се очі горді, язик, що лжу спітає, руки, що кров безвинну проливають, серце, що кує лихі задуми, ноги, що біжать сквапно до злого, се свідок, що ясить — видуме неправду, та незгоду між браттями розсіває.

(Прип. 6:16—19). Це ті, що практикують релігію, та дають собі волю в ненависті своїх ближніх, що голосять правду.

¹² Всі, що люблять Бога ненавидять зло або лукавство, але вони не мають ненависті до людей котрі були запроваджені в лукавство сатаною, лукавим ворогом. (Прип. 1:7; 8:13). Про властивий стан серця всіх, що люблять Бога є зазначено через пророка в цих словах: "Заповідьми твоїми розумним став я, тому ненавиджу всяку стежку лживу. В кого серце подвійне, ненавиджу, і закон твій люблю. Тому всі прикази Твої вважаю зовсім правими; ненавиджу кождо стежку лживу. Брехню ненавиджу й гидуую нею; закон твій люблю я". Пс. 119:104, 113, 128, 163.

¹³ Чесний чоловік ненавидить все, що шкодить подібним йому сотворінням і що зневажає ім'я Всемогучого Бога. Він не має ненависті до жодної людини, тому та людина була спонукана практикувати певну релігію, але він ненавидить релігію із-за тієї причини, що релігія це обман і зневажає Боже ім'я і робить велику шкоду людству. Релігія є витвором диявола впроваджена до діяльності, щоб зневажати Боже ім'я, і для тієї самої цілі він ошукує людей і спричиняє їм шкоду. Лишень правда може увільнити людство із цього стану сліпоти і тому ті, що проголошують правду після Божого приказа, чинять добро. Свідки Єгови люблять людство і по тій причині вони стараються повідомляти людей про те, що є для їх найлутшого добра. Свідокство, що дається свідками Єгови, котре відкриває дволичність і крутарство релігії, дається тому, що така є воля Божа. Їхне свідокство не є їх власне, але те, що виходить від Єгови. Якщо одиниця каже своєму ближньому, що лев є близько і може напасти на нього щоб знищити його, то спевністю, що це повідомлення не є дане із-за ненависті до свого ближнього, а з-за любові до нього. Каже Св. Письмо: "Диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти". (1 Пет. 5:8). Диявол є уподоблений до великого лева і він ходить поширюючи релігію як своє головне средство, щоб стягнути знищення на людей. Отже найкращим добром для людей є те, щоб вони були остережені про диявола і його обманливі доктрини та способа через котрі запроваджує їх в темряву та знищення. За це, що чоловік є католиком, протестантом чи жидовином, то нема причини, і безсумніву нема вимівки, чому б такий чоловік мав бути зненавиджений. Свідки Єгови, ділаючи після приказа Господа несуть ті правди до католиків, протестантів, жидів і всіх інших що мають уха до слухання, щоб вони могли пізнати, що Єгова є єдиний правдивий Бог і єдиним средством до життя, і що Ісус Христос є Його великим Оправдателем і розпорядителем життя людей.

(Далі буде)